

Albina

Revista Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mărea publicitate 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

*P. Garboviceanu
 G. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu*

*Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu*

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Iadul lui Dante.—*G. Coatu-Cerna*, Cartea nouă.—*Petru Rășcanu*, Mișcarea națională din 1867 în Moldova.—*Al. Tzigara-Samurcaș*, Redescherea artei naționale.—*Predicator*, Despre răutate și vorbirea de rău.—*Zoe Ionescu*, Două rugăciuni vechi ce se țin înainte de culcare.—*George Chișu*, — *Un asistent*, O vizită prin ciară.—*Get.*, Cânteece și coruri școlare.—*I. N. Ciocan*, Religione și națiune.—*Parohul Teodor Bălășol*, Superstițiile poporului. — De la sate. — Cronica Săptămânii. — Mulțumiri. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: *M. Kogălniceanu*. — *V. Alexandri*. — *M. Eminescu*. — *Răsboiul de țesut*. — *George Chișu*.

Drogheria Universală „Toma Brătulescu“

(Situată între Gara de Nord și Piața Matache-Măcelaru)

București, No. 145, Calea Griviței.

Asortată din nou și în abundență cu articole atîngătoare de această branșă, se angajează a aprovizionă, prompt, Farmacii militare și civile, Spitale, Fabrici industriale, Institute de bacteriologie și vaccinogene, Școli, Institute de fizică și laboratorii chimice, etc., cu drogue și tot felul de substanțe medicamentose, precum și cu utensile necesare în ale lor oficine, cu obiecte de porcelan, de sticlă și de nichel; cu instrumente de optică și electricitate, aparate de fotografie, cu barometre, termometre, alcoolometre, ulcmetre, lactometre, etc., și cu cauciucărie, biberone, irigătoare și tot felul de accesorii și utensile trebuincioase în obstetrică, precum și cu bandage, pansamente și diferite instrumente chirurgicale invențiile cele mai noi și din cele mai repute fabrice din străinătate; cu substanțe antiseptice, dezinfectante și insecticide puternice; cu preparate farmaceutice ca siropuri și viuri medicinale, balsamuri, etc., și cu specialități remarcabile de felul Somatosei și Farinei, lactate Nestlé, autorizate de onor. Consiliu Sanitar; cu săruri pentru băi și diferite ape minerale din surse Române și străine, cu capsule uleioase și esențiale, cu uleiuri din fîcat de Morun precum și cu gudrone, bombone și ciaiuri pectorale de Vorel, etc.; cu cupru sulfuric cu care se prepară semințele spre conservare; cu Vasilină Americană, Benzină, Naftalină și alte produse minerale, cu uleiuri, esențe și culori vegetale precum și cu multe alte substanțe ce se întrebuintează zilnic în usagiul domestic, în confiserie și distilerie, în artă, în tehnică și industrie, și care se pot trimite și particularilor, în ori-ce parte a țării contra-ramburs.

De asemenea este asortată în abundență cu ierburi și prafuri odorifere pentru șaseuri și cu renumitele ape și alcoolate preparate din florile de Lavendula, și cojile de Quinquina ce se întrebuintează cu succes ca lavage contra căderii părului; și recomandă onoratei sale clientele, cu totă încrederea și multă garanție, igienică apă pentru gură „Regina,“ un leu flaconul; reputată și bine apreciată pastă dentifrice „Ideal,“ prepară la Gellé frres Paris, 75 bani cutia, și ercoritorele pudre parfumate pentru toaletă, preparate la Germandre Paris, din fleurs de Riz, cutia 65 bani, precum și diferitele creme, cosmetice, remarcabila pomadă de Quinquina, frumoasa savonărie și dulce parfumerii, produse Franceze, Ruse, Italiene și Englese, și care încă se pot trimete doritorilor, în ori-ce parte a țării, prin poștă.

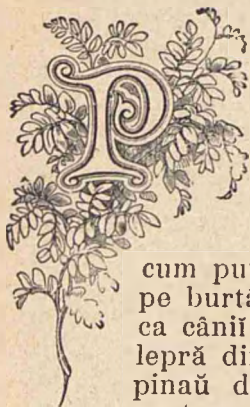
Cataloge cartonate indicând preciful tuturor acestor articole, se pune la dispoziția d-lor clienți. Și această Drogherie, fiind inzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și a laptelui, sub direcțiunea unui chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

Criza ce ne bântuie de mai mulți ani încôce și a pus la grea încercare pe agricultorii noștrii mari și mici, a dovedit că singur cu exploatarea pămîntului în modul primitiv de până aci, nu mai merge, și că agricultura noastră primitivă și extensivă trebuie radical «schimbată». În privința acesta singura călăuză pentru agricultorul mare și mic sub reporturile schimbate, este cartea d-lui G. Maior, profesor la Școala superioară de agricultură și la Seminarul Nifon, intitulată: Manual complet de agricultură rațională, în 4 volume, carte ce a fost aprobată de onor. Minister al Agriculturii și Domenielor, «premiată de Academia Română» și subvenționată de numeroase societăți literare și economice din țară și de peste munți. Cartea d-lui Maior servește atât de manual didactic în școlile de Agricultură și Seminarii, cât și ca carte de consultat pentru agricultorii practici, căci conține toate informațiunile privitoare la cultura mare și mică pe basa celor din urmă progrese și descoperiri.

Vol. I. Agrolgia sau agricultura generală. 33 côle de tipar cu 217 figuri în text. Costă 7 lei. — Vol. II. Fitotehnica sau cultura specială a plantelor. 38 côle de tipar cu 202 figuri în text Costă 10 lei. — Vol III. Zootehnia sau cultura generală și specială a vit-lor, 49 côle de tipar cu 227 figuri. Costă 10 lei — Vol. IV. Economia rurală, organizațiunea și administrarea moșilor mari și mici. 44 côle cu 37 figuri. Costă 10 lei.

Se află de vinzare la autor, str. Occident No. 18 București, și la librăriile Socec și Alecalay din București și G. Benvenisti din Craiova.

IADUL LUI DANTE (1).

Poetii au scoborit într'a decea vale, cea din urmă a Văilor-rele, unde sunt pedepsiți falsificatorii, plastografii, șarlatanii. Această vale eră în nespusă ticăloșie. Dacă ți-ai închipui că ai adunà pe toți bolnavii din lume și i-ai asvârli pe toți grămadă pe un câmp, n'ar fi mai rău decât aici. Erau par'că adunate toate bôlele, și aerul putea cum putea puroiul din rana putredă. Unii zăceau pe burtă, alții pe spinările altora, mulți se tirau ca câni pe cale. O sémă erau plini de rîie și de lepră din creștet până'n tălpi și vecinic se scarpinau de-alungul trupului, par'că se țesală; alții sunt umflați ca tobele, de bôlă de apă, o sémă se coc în aburi ferbinți. Poetii au vëdut cum un duh a sărit pe altul și apucându-l cu dinții de cefă l'a tãrit peste petre și spină, cu burta pe jos, așa că i-a sfâșiat și pieptul și burta. Dincolo alte două duhuri se gonieau unul pe altul, amândouă góle, ticălôse, și se mușcau cu dinții, și păreau ca doi porci scăpați din poiată.

Poetii ies acum din Văile-rele și intră în Fundul-Iadului. Acesta este un fel de puț adînc, iar pe margine staú uriași îngropați în pămînt până'n buric. Dante la început a cređut că sunt turnuri de cetate.

Unul dintre ei eră legat în lanțuri și când s'a scuturat odată, s'a cutremurat pămîntul sub el. Uriașii steteau înfipti așa pe marginea puțului; unul singur eră liber și acesta a luat pe poeti în brațe și i-a scoborit în Fundul unde zace Lucifer.

Acest Fund are patru cercuri după patru feluri de trădare.

De-acì începe grozăvenia cea mai cumplită. Intr'acest Iad nu mai este plângere și scrișnire, ci vecinică tăcere, în nesfîrșit întunec.

Poetii scoboră spre adînc, și merg repede. Nimic nu vëd, nimic nu aud; câmpul e de zăpadă. De-odată rësare un glas din pămînt: «De ce calci pe noi?» Și poetul, uitându-se în jos a vëdut că sub el este un lac înghețat, până în fund, iar păcătoșii staú până'n gât în ghiață; și cât e lacul veđi numai capete pe de-asupra ghieții. Toți clănțnesc din dinți ca berzele din cioc, toți țin fața în jos; și gura lor vînătă mărturisă de gerul cumplit, iar ochii lor mărturisiau durerea din inima lor. Capetele unora erau lipite și înghețate la un loc, încât nu puteau să-și misce capul, iar când și-l

(1) Veđi No. 51 52 anul IV și 2 și 3 anul V.

mişcău țițau toți de-odată de durere. Unii n'aveau urechi, alții nas, și toți erau degerați. Aceștia sunt trădătorii de prietenii și de rude, iar casna li-e că vecinic nu pot să se misce ci stau prinși de apururi în ghiață. Aci Dante descrie cea mai fiorosă scenă din tot Iadul. Anume vede într'o grăpă înghețată pe doi, unul mai jos, altul mai sus în spatele celui lalt și cu dinții îl apuca de căfă și-i rodea oșele capului, cu creierii cu tot. Când l'a vădut poetul a strigat: cine ești tu, și de ce roți capul celui-lalt? Iar Duhul care rodea s'a oprit și rădicând gura plină de sânge și-a șters-o cu pletele din capul celui ros și a spus poetului că a fost în viață contele Ugolino, iar pe cine-l rodea a fost arhiepiscop și rudă a lui. Acesta însă l'a pîrît pe Ugolino că și-ar fi trădat țera, l'a prins și l'a închis într'un turn pustiū, cu patru copii ai săi, și a asvêrlit cheia turnului în mare. Și povestese Ugolino cam așa: «Când am auđit, că închide turnul și plécă, am știut ce este, și m'am uitat la copiii mei, fără să ȑic un cuvînt. Nu plîngeam, așa eram împetrit de gróză, dar copiii plîngeau, și Anselimo cel de cincî ani mi-a ȑis: Ce te uiți tată la noi așa, ce ai? » Dar eū nu i-am răspuns, și n'am vorbit nimic tótă ȑiua aceea și tótă nóptea următoare, iar a doua ȑi când a răsêrit soarele și o rađă a pătruns în temniță, m'am vădut copiii galbeni și flămânđi, și atunci de gróză și de desperare m'am mușcat mînile. Iar bieții copii credeau că-mi mușc mînile de fóme; să ridicară și venind la mine m'aū ȑis: «Tată, mănâncă-ne mai bine pe noi, tu ne-ai dat carnea de pe noi, și ai dreptul să ne-o ieī.» Eū atunci m'am liniștit ca să nu-ī întristez și mai tare. Și tótă ȑiua aceea și a treia ȑi am stat cu toții muți. Ah, cum nu ne-a înghițit pămîntul! Dar când a fost a patra ȑi, Gaddo cel de 4 ani, mi s'a aruncat întins la picióre și leșinat de fóme m'a strigat: «Nu mai pot de fóme, tată, de ce nu ne ajuti? » Și a murit la piciórele mele. Iar a cincea ȑi a murit al doilea, și așa cum te vêd pe tine înaintea mea, așa vêđui pe toți patru copiii mei murind unul după altul. Și în întunericul temniții eū orb de durere mă tîram de la cadavru la cadavru și-mi pipăiam copiii morți și-ī sărutam. Și la urmă durerea a putut mai mult decăt fómea, și-am perit de durere acolo între copiii mei. De aceea rod capul acestuia, că dacă eū am fost vinovat, ce-aū fost vinovați bieții copii, ca să mi-ī omóre cu fómea?»

Poeții apoi aū trecut înainte și aū ajuns la mișeii carī aveau fața întórsă pe spate în ghiață și nu puteau nici să plîngă, căci lacrimile le înghețau și se făceau ace sub pleópe. Și minunea lui Dumnezeu! Aceștia nu erau morți ci vii: Ei sunt trădătorii bine-făcătorilor lor. Trupul lor e viu în lume, dar sufletul li-e în Iad și se chinuesce.

În tăcerea ce eră prin întunericul de veci, poetul a simțit de odată că bate vîntul. Și s'a mirat cum bate vîntul unde

nu este aer, dar a înțeles îndată ce este, căci scoborând tot mai spre adânc, a vădut prin ceta ceva ca o mura de vint care se invirtesce. Iar in ghiata steteau misaii cei mai din urma, adinc in ghiata, prinsii cu totul in ea, si se vedeau asa cum se ved nodurile negre in sticla, sau cum in ghiata se ved pietrele inghetate la fund. Unii steteau intinsi, alții incolacii cu obrazii la talpi — toti in vecinica nemiscare!

Si iata ca mura de vint era Lucifer insusi. Grozav de mare, infipt in ghiata pana 'n briu, nespun de urit, en capul cu trei fețe: una rosie ca de sange, una negra si alta galbenă. Si de sub fie care fata ii esia un rind de aripi, asa de mari cat panzele de corabii, aripi negre, luci ca de liliac, si batea mereu din ele si stirnea trei vinturi, grozave si reci si acestea inghetau tot Iadul. Si plangea Lucifer si-i curgeau balele din trei guri in care sfasia pe trei pacatosi ce-i atirnau dela briu in jos in gura. El ii strivia in dinti si le sfisia carnea. Unul dintre ei era Iuda.

Aici era fundul fundului, si buricul lui Lucifer era centrul pamintului. Picioarele lui erau de ceea-lalta parte a pamintului, dincolo de centru. Si pe langa picioarele lui, prin ghiata, poetii au esit din Iad prin partea ceea-lalta a pamintului si au mers inainte spre Purgatoriu.

Acesta este pe scurt cuprinsul calatoriei prin Iad. Frumusețea cea mare a poesiei eu n'am putut sa vi-o arat, pentru scurtimea locului. Acesta frumusețe este, ca poetul vorbesce mereu cu pacatosii, iar ei isi spun povestea pacatelor lor si cum au ajuns in Iad. Ca pilda eu am aratat numai povestea lui Ugolino care a murit de foame, insa povesti de acestea sunt multe in cursul scrierii. Poetul descrie pe amanuntul drumurile, intamplările si multe multe de tote, pe cate eu nici n'am putut sa le pomenesc (1).

G. Coșbuc.

CARTEA NOUĂ

In cartea noua cu grabire
Copilul ochii isi arunca,
Si par-ca simte-o multamire
Si-un mult mai mare dor de munca.

Dragut in haie curatele
El vine plin de veselie...
Invața bine tote cele,
Caci vrea neintrecut sa fie.

(1) Iadul lui Dante e tradus de doue ori in romanesce, de d-na Maria Chișu, in prosa, si de mine in versuri.

Acasă merge 'n rînd cuminte,
Pe drum nu face nici un rău
Și mamei spune dulci cuvinte
Și-o bucură cu lucrul său.

G. Coatu-Cerna.

Mișcarea Națională din 1857 în Moldova (1).

e la 25 Maiu 1856 se înființase în Iași Comitetul Central al Unioniștilor, după care urmasse înființări de comitete prin toate districtele. Cât timp fusese pe tron Grigorie Ghica, mișcarea unionistă făcuse progrese mari, de ôre-ce însuși Domnitorul se pusese în fruntea ei. Comitetul Central din Iași și comitetele din districte desvoltau mare activitate, și «Stéua Dunărei» a lui Kogălniceanu, N. Ionescu și Mălinescu, cu

M. Cogălnicenu.

«Zimbrul» lui T. Codrescu și D. Gusti făceau o propagandă activă.

(1) Veți No. 1, 2 și 3.

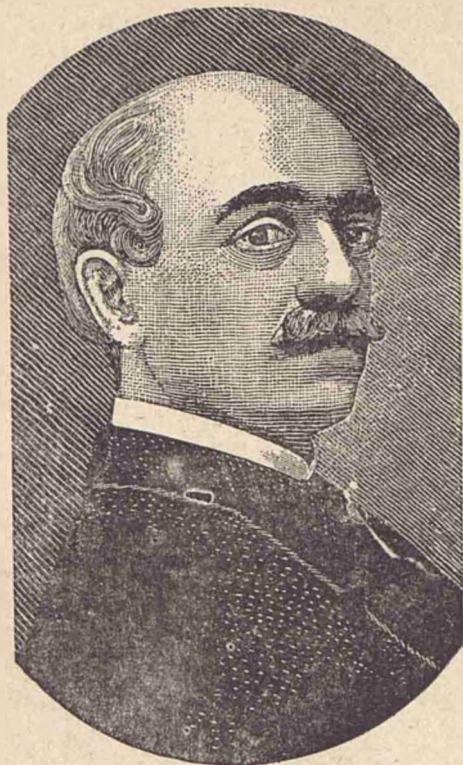
Dar lucrul se schimbă, sub cârmuirea lui T. Balș și sub a lui Nicolae Vogoride.

Mai întâiu, ȋiarele unioniste s'au închis și a trebuit să se găsească chipul ca Moldovenii să-și pótă exprimă prin presă opiniunea lor. Atunci s'a decis ca «Stéua Dunărei» să apară la Bruxelles sub nume de «Etoile du Danube» și N. Ionescu, care de curînd se întorsese din străinătate, profesor strălucit de istorie la Academia din Iași, a plecat la Bruxelles să iea direcțiunea noului organ al patrioților moldoveni. Mijlócele bănescei s'au putut găsi cu înlesnire, căci pe acele timpuri tótă lumea erà gata a face sacrificii; dar mai greu de cât cestiunea mijlócelor materiale, erà a face ca noul organ să pótă pătrunde în lumea europeană, să capete încrederea lumii diplomatice și să intereseze la ridicarea Românilor, puțin cunoscuți în Apus, pe cei cari țineau în mâna lor cumpăna lumii. N. Ionescu, s'a arătat vrednic de acéstă însărcinare. Pe când din Principate i se trimeteau ȋilnic corespondențe, cari arătau adevărata stare a lucrurilor, neobositul și energetic redactor, pe lângă munca materială a ȋiarului, trebuia să lucreze în bună înțelegere cu marii prieteni ai Românilor Quinet, Michelet, Bataillard, Saint-Marc Girardin, Taxile Delaret, și alții; să facă neconținute călătorii între Bruxelles și Paris, să bată la ușile tuturor organelor mari de publicitate europeană; să pătrundă la bărbații din jurul Impèratului Napoleon III; și, pe de altă parte, să-și aperse cu energie gazeta contra stăruințelor Puterilor dușmane «Unirei», cari intrigau pe lângă guvernul belgian ca să o închidă și să expulzeze pe redactor din Belgia, și, în acelaș timp, să găsească mijlocul ca să o pótă strecură în Principate prin poșta austriacă, amăgind tóte mijlócele de priveghere ale guvernului Caimacanilor. Și a isbutit. «Etoile du Danube» a ajuns la mare credit în străinătate; a ajuns glasul Moldovei încătușate și au putut străbate în țerà pli-curii închise, pe nume necunoscute, dejucând ast-fel poliția austriacă. Fostul redactor de la «Etoile du Danube» nu a povestit nici odată acest mare serviciu adus patriei sale; dar noi suntem datorii a aminti celor de astăȋi că în marea Mișcare Națională din 1857 a acupat un loc de onóre N. Ionescu, care va fi mai târȋiu podóba Universității din Iași și una din gloriile tribunei române.

Ast-fel se asigură existența unui organ, care aduceà la cunoșcința lumii civilizate mijlócele întrebuiņate pentru a silnici voința Moldovei.

Dar trebuia o propagandă activă în țerà prin viu graiu și prin scris. Când Alexandri a compus: «Moldova în 1857», «Păcală și Tândală», «Hora Unirei», trebuia ca doué din aceste bucăți să fie puse pe musică, să se imprime în sute de mii de exemplare, pentru ca să se imprăștie în tóte unghiurile

țerei, din palate până în bordeie, pentru ca pretutindenea să se cânte «Hora Unirei» și să se blesteme călăii Moldovei.

V. Alexandri.

Tot profesorii au făcut acest serviciu. Flechtenmacher a compus muzica; profesorul-litograf Parteni Antoni, și-a stabilit o sucursală secretă a litografiei sale în via lui Kogălniceanu de la Copou, și aici s'au litografiat acele bucăți ale lui Alexandri, muzica lui Flechtenmacher și circularile, protestele și proclamațiile Comitetului Central. Iar în județe, profesorii Homicianu de la Piatra, Platon de la Bacău, Nicoleanu de la Tecuci, Verdeanu de la Fălticeni, Galian de la Huși, Popescu de la Bêrlad, Vitzu de la Galați, și toți ceilalți, erau agenții cei mai activi ai mișcării unioniste. Și ei au învățat pe școlari «Hora Unirei» și «Scumpă Moldovă, țară de jale»; ei i-au învățat a le cânta; prin școlari se împrăștiau aceste patriotice versuri, și când nevoia cerea, școlarii copiau în decii de exemplare circulari de-ale Comitetului Central. Eram în clasa IV-a primară din Bârlad pe acele timpuri, și-mi amintesc cum, mai în fie-care Duminecă, eram trimiși mai mulți băieți la d-l Iacob Fētu, unul din membrii

comitetului unionist din Bârlad, ca să copiem lucrări de felul acesta. Noi, băieții, scriam circulari și proclamațiuni, cântam în gura mare «Hora Unirei», mai ales când vedeam pe ispravnicul Al. Dia, ori pe polițaiu, o cântam în cor la grădina publică, și eram în cele întâiu rînduri la întrunirile cari se țineau la școală, aplaudând din toate puterile pe Manolaki Iepurianu și pe cei-lalți oratori unioniști. În același timp, ridicându-ne mai pre sus de cestiunile la ordinea zilei, noi cântam, de pe-atunci, «Deșteptă-te Române» și «Ce e patria română?»

În lipsă dar de presă și în ciuda censurei reintrodusă de către Caimacanul Toderiță Balș, sutele de băieți de la școlile primare din totă țera, erau organele prin cari cugetarea marilor patrioți ajungea până la cele mai îndepărtate unghiuri ale țerii.

Dar pe lângă această propagandă în scris, mai trebuia încă propaganda prin viu graiu. Acesta s'a făcut prin preoți și prin profesori. Vom vorbi mai pe urmă de preoți. În ceia-ce privesce pe profesori e de ajuns a arăta cum și-a răsbunat guvernul Căimăcăniei asupra lor. Homiceanu, Verdeanu, Turculeț, Popescu, Galian, au fost destituiți; Nicoleanu a fost permutat; alții au suferit de asemeni. Dar nimic nu i-a făcut a se abate măcar un minut de la ceia-ce ei considerau ca dreptul și sfînta lor datorie către patrie. Am protestat la

M. Eminescu.

guvern în puterea regulamentului școlar, care-î declară inamovibil; am protestat la Consuliî Puterilor garante; au continuat a-și face datoria de bunî cetățeni și guvernul lui Vo-

goridi, sprijinit de Turcia, Austria și Anglia, a trebuit să cedeze înaintea umililor dascăli din Tătărăși, din Vasluiū, din Tecuci și Fălticeni; pentru că în acești dascăli se încarnă o parte din conștiința unui întreg popor.

De așa vreme se învredniciră cronicarii și rapsodii, a dis cu jale Eminescu, care vedeă cu ochi așa de rei prezentul; eu care am vădut timpurile de care vă vorbesc, nu simțesc de loc descurajarea marelui poet. Dacă cu mici mijloce s'au făcut lucruri așa de mari, ce va fi în ziua când atâția mari profesori, atâtea ilustrațiuni științifice, o falangă de studenți, se vor pune să asculte durerile și nevoile acestui popor, aspirațiile lui de viitor? In ziua aceea, de sigur, lucruri și mai mari se vor realiză și un vorbitor mai talentat se va găsi pentru a-i lăudă. De aceea eū nu sunt pesimist; cred în vitalitatea neamului românesc și sunt încredințat că își-va îndeplini înalta lui menire.

Cum eră propaganda acelor dascăli? Un singur exemplu ne va fi de ajuns. Iată ce scriă profesorul Homiceanu din Piatra către N. Voinov, căruia i se adresau cele mai multe scrisori către Comitetul Central:

„Astăzi, fiind o zi din cele mai frumoase (8 Aprilie 1857), am făcut 48 de visite apostolesc, pentru că nu dă nimeni trăsura profesorului, sau mai bine dicend, nu am cerut de la nimenea. Am botezat astăzi 6 anti-unști, cari-și vor da votul pentru persoane din amicii noștri politici însemnați. Am alergat din casă în casă, am explicat, pe unde a fost trebuința, Tractatul de Paris, Tractatele noastre române încheiate cu Porta, Firmamentul și circularile ministerului din lăuntru. Am făcut, în fine, datoria mea de Român și profesor, pe cât am putut și mă înlesnesce înțelegerea și slabele mele cunoscinți, și unde-mă lipsesc aceste însușiri, mă ajut foarte mult cu curajul și simțul meu național, așa în cât pot mărturisî că anti-unști din Tîrgul Pietrei nu sunt în stare a-mă sta înainte. De câte ori autoritatea de aici îmi impune să nu îndemn, să nu fac propagandă, să nu umblu din casă în casă, să nu prea primesc așa de mulți în casa mea, eū îndată le răspund....“

Ceia-ce Homiceanu făcea la Piatra, cei-lalți dascăli făceau în alte părți ale Moldovei.

Petru Rășcanu

Profesor unversitar și inspector general al învăț. secundar.

De ținut minte.

—
Omul cel rău este ca oia găurită, în care în zadar torni, fie măcar apă de mare preț.

Redeșteptarea artei naționale.

n avîntul îmbucurător pe care l-au luat în timpîi din urmă mai tôte ramurile activității românesce, una singură dintre ele pare a fi rămas în urmă și anume arta națională.

Astăzi însă, când încrederea în noi înșine și simțul național s'au deșteptat, când mândri de trecutul nostru glorios, privim cu linisce către un viitor și mai frumos, e de datoria noastră să reînviem și trecutul nostru cultural, fără de care existența unei națiuni civilizate nu se pôte închipuî. Căci vechimea vieții intelectuale a unui neam se măsără după monumentele literare și artistice ale lui, întocmai cum, după inelele din trunchiū, se numără vîrsta unui stejar.

Și dacă mult s'a făcut până acum pentru cunoșcerea și răs-pîndirea vechei noastre literaturî și a poeziei populare, apoi puțin, fôrte puțin ne-am interesat de moștenirea artistică lăsată de strămoși.

Mai mult întâmplător decît în urma unor cercetări sistematice, ies la ivelă și se impun vederei noastre unele din rămășițele artistice ale trecutului, cari au avut fericirea să scape de opera devastatōre a timpului sau de mâna și mai distrugētōre a omului. Aceste sentinele împietrite de vremurî ne aduc mărțurîi ne-tăgăduite despre origina neamului nostru, adaōgă paginî nouî la istoria țerei și ne dau o imagine vie a culturēi vremurilor trecute. Asemenea unor jalōne artistice, ivite unele de altele la depărtare de mai multe vécuri, ele așteptă să se găsescă și numeroșele verige ce trebuie să completeze lanțul atît de știrbit încă care să le unescă între ele. Stațiunea preistorică de la Cucutenî, în nordul Moldovei, falnicele monumente ale Romanilor din Dobrogea și Oltenia, neprețuita Cloșcă cu Puî de la Pietrōsa, mărēta Catedrală de la Curtea de Argeș, sunt principalii reprezentanți ai culturēi trecute. În afară de acestea pămîntul țerei pare a fi plămădit mai peste tot locul cu urme ale popōrelor cari s'au prefirat pe la noi în decursul vremurilor, iar mănăstirile și schiturile de prin munți sunt cele mai prețioșe depositarii ale adevăratei arte pămîntene.

Din belșugul artistic al acestor vremurî, nu ne-au rămas însă numai nisce ruine sau odōrele scumpe și obiectele din muzee, ci și o moștenire cu mult mai prețioasă, căci ea este încă vie: ne-a rămas acel instinct artistic pe care-l regăsim încă la țeranul român din acele părți, unde tradiția nu a dispărut încă cu totul și unde influența străină nu a pătruns încă.

Acest instinct, deși nu s'a manifestat prin producțiunii mai mari decît în epocile de îmbelșugare materială, totu-și în ori-ce vremurî, fie ele ori cât de grele, el s'a menținut și s'a întipărit în portul, usurile și cântecele populare păstrate până azi și în întrēga infățișare armonioasă, care distinge pe muntenii noștri de vecinii lor de alte naționalități. Poezia populară și arta casnică țărănescă, acestea sunt, pe lângă credința străbună, cele mai prețioșe și curate moșteniri ale noastre.

Ele sunt într'adevăr bunuri naționale și ca atari merită deo-

sebita noastră atențiune. După cum poesia populară a fost o sorginte nesecată pentru imbogățirea și înfrumusețarea limbei noastre, tot ast-fel și arta populară va servi drept punct de plecare în redeschimbarea și reînnoirea simțului nostru artistic. Ca și sora sa poezia, arta română nu se mândrește cu creațiuni mari ale unor artiști anume, ci ea este opera comună a tuturilor Românilor; iar patria ei este în tot locul unde se află suflare românească: în Regatul nostru ca și în Banat sau Bucovina. Și precum prețios este pentru folclorului român un crâmpeiș de doină sau o variantă de basm tot ast-fel trebuie adunate și păstrate ori-ce scôrță sau velință, ori-ce ulcior sau lemn sculptat, în fine ori-ce obiect care ar pute servi ca document artistic.

În asemenea obiecte cu ale lor tehnice și motive ornamentale particulare, se reflectează îndeletnicirea artistică a Românului, în-tocmai precum în poezia populară se oglindesc geniul său poetic. Din nefericire însă până acum nu am avut încă un artist de frunte care, după exemplul bardului de la Mircesci, să culgă cu aceiași dragoste și pricepere toate isvódele artei pămîntene ori-cât de modeste ar fi ele, și din a lor măestrită adaptare și ingenioasă îmbinare, să creeze motive noi, și mai frumoșe încă ca cele vechi. Lăsate fiind uitărei și neapreciindu-se adevăratele lor valóre, modelele vechi dispar unul după altul. Ast-fel d'abia se mai ved case după tipicul cel vechi, cu frumoșele și mai ales foarte practicele privóre și cerdacuri și streșinile lor anume chibzuite pentru a adăposti de crivăț și zăpedi precum și de arșița lunei lui cuprător.

Asemenea s'a stins aproape cu totul brésla, odinioară înfloritóre, a olarilor, cari dotați cu un deosebit simț decorativ, știa să învîrtescă ulcióre și vase de o eleganță antică și să combine în culori ornamente simple, dar atât de desfătátóre pentru ochi.

Aceiași sórta tristă au avut și produsele textile: plácutele culorilor vegetale au fost înlocuite cu cele de anilină, iar desenurile geometrice prin reprezentări strani de animale sau plante făcute după modelele străine, rău înțelese și încă mai rău executate.

Ast-fel pe când adevăratele velințe și scôrțe românesce se urcă în preț cu cât ele devin mai rare, piețele orașelor și stațiunilor climaterice sunt inundate cu produsele moderne, făcute pare-se într'adins să revolte bunul simț și cel mai elementar gust artistic.

Odată cu tradiția artistică a acestor industrii naționale se stinge însă și o sorginte de câștig pentru populația rurală, de altminteri dejă atât de săracă. Căci, pe când odinioară produsele industriei casnice reputele pentru soliditatea și eleganța lor găsău numeroși cumpărători și prețuri bune, numai aduc nici un câștig adi, când odată cu caracterul lor popular și-au pierdut și calitățile lor și numai pot susține concurența cu produsele tot atât de inferioare, dar mai ieftine ale fabricelor.

Dacă nu din punct de vedere artistic cel puțin din cel economic, această problemă trebuie să intereseze pe aceia cari într'adevăr se preocupă de sórta țeranului. Pentru ca industria noastră să se întindă cât mai mult pe la țară, cel mai bun mijloc este de a ocupa pe locuitori în timpul când ori-ce muncă a câmpului este întreruptă, instalându-se în sate și comune rurale mici ateliere de țesătorie, olărie sau sculptură în lemn. Plugul și sapa alternând în decursul lungilor luni de iarnă cu răsboiul de țel-

sut al femeilor și róta olarului său alte asemenea îndeletniciri casnice ar ocupa pe țeranii ușurându-le traiul tot de-odată.

Pentru a favorisa o asemenea mișcare ar trebui însă mai întâiu și cât mai de grabă — dacă nu este prea târziu — să se adune toate reminiscențele acestor arte industriale aproape dispărute.

E întristător a constata că muzeul nostru național nu s'a îngrijit din vreme să formeze o secțiune specială unde să se fi adunat acest material etnografic, în așteptarea fondărei unui muzeu propriu de arte industriale după cum au toate națiile cari se îngrijesc de trecutul lor.

Acastă lipsă e cu atât mai regretabilă cu cât mai greu de reparat este astăzi, și cu atât mai rușinosă de ôre-ce suntem siliți să căutăm în muzeele din streinătate rarele modele ale vechilor industrii românesce. Colecțiunile însă singure — chiar presupunând că le-am avé — nu sunt de ajuns pentru a crea un curent. Cât timp ele nu vor fi decât nise cimitire ale artei sau un fel de dicționare în cari sunt rubricate obiectele ca și cuvintele unei limbi mörte, ele nu vor aduce nici un folos real pentru crearea unei mișcări artistice.

Un muzeu modern și în special unul de artă decorativă trebuie să fie în continuu contact cu publicul al cărui gust să-l deștepte și să-l îndrumeze pe adevărata cale.

Publicațiunii ilustrate și mai ales conferințe și numeroase expozițiuni în diferitele capitale de județe ar trebui să ție veșnic încordat interesul publicului asupra acestei mișcări.

Produsele noi ar trebui expuse alături de modelele vechi, după cari s'au inspirat și mici concursuri și recompense pentru lucrările bune, ar încurajă desigur pe producători. Ast-fel s'ar da acestor industrii părăsite avântul cuvenit și s'ar crea o nouă resursă de bogăție națională. Așa s'a procedat în străinătate și astfel ar trebui să se facă și în noi.

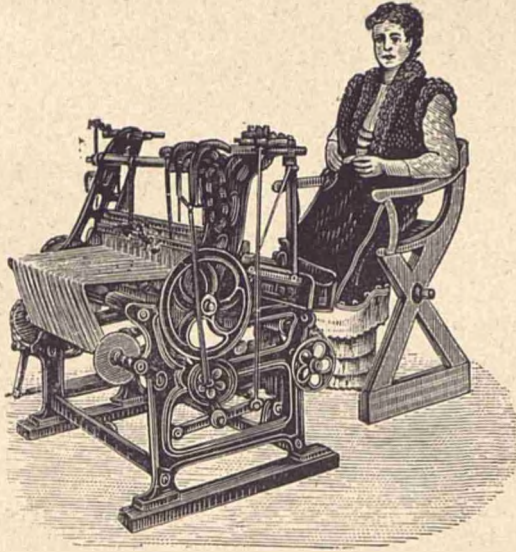
Ca dovadă a prea îmbucurătoarelor rezultate practice, dobândite în acest sens, voi aduce exemplul micului sat Scherrebek, din Germania de Nord, cari în câți-vă ani numai a devenit cunoscut în Europa întrégă prin produsele industriei sale, cari ating adă prețuri cu atât mai urcate cu cât cererea e mai mare față de producția relativ restrânsă. Acastă repede transformare artistică și economică a micului sat german, se datorese inițiativei *preotului* local, care îngrijat de starea miseră a populațiunei și împins de dorul de a le îmbunătăți situațiunea, a introdus în primăvara anului 1896 câte-vă *resbóite de țesut*, redeșteptând astfel o industrie a cărei tradițiune se pierduse cu totul. Câți-vă pictori asociindu-se la opera lui, au procurat lucrătorilor pe lângă isvódele vechi geometrice și modele noi cu motive vegetale și figurale, adaptate tehnicei vechi.

Aceste țesături la fel cu velințele și scórțele noastre au avut prin simplitate lor un fôrte mare succes, nu numai în Germania dar chiar în Franța și Anglia. Adă ele sunt reprezentate în mai toate muzeele de artă decorativă din străinătate și au ajuns un articol de export chiar.

Ast-fel în decursul a cincă ani numai, grație unor inițiative private, micul sat Scherrebek, dobândi de odată cu renumele european și o frumoasă sorginte de câștig.

Exemple ca acesta sunt numeroase, ar fi prea lung însă să enu-

măr aci toate micile centre cari au devenit cunoscute prin industria lor locală, în țesătorie sau olărie și ale căror produse casnice se vînd cu prețuri-bune și sunt căutate ca obiecte de lux.

Răsboiul de țesut.

Câte localități din țera noastră nu ar pute avea aceeași frumoasă sortă ca micul sat german!

Multe dintre ele, cum e de pildă Rucărul și Tîrgul-Jiu sunt în condițiuni cu totul superioare, avînd marele avantaju de a fi păstrat în parte cel puțin tradiția acestor industrii locale, cari trebuiesc numai, mai bine îndrumate.

De sigur, se vor găsi și la noi artiști pictori cari cu entuziasm să îmbrățișeze această cestiune și să compună isvode noi pe basa celor tradiționale.

De ore-ce avem elementele prime ca lina de oie, culorile vegetale, argila, etc., de cea mai bună calitate, și se mai găsesc încă și unii lucrători dibaci și cunoscători ai meșteșugului lor, cari să serve de maeștri, ar fi într'adevăr o rușine ca acum, după ce străinii ne-au dovedit folosele practice ce putem trage din aceste industrii, să le lăsăm să dispară, păstrînd față de ele aceeași culpabilă indiferență ca până acum. Și să nu pierdem din vedere că pentru a sădi în țară un adevărat curent artistic favorabil și artelor mari ca pictura și sculptura, trebuie neapărat ca mai întâiu să formăm gustul păturilor de jos ale societăței. Căci ori-cât de dezvoltată ar fi arta adevărată în unele clase, ea nu va pute prospera și prinde traînice rădăcini în țără, dacă nu va fi priecută și susținută de un public cât mai numeros.

Educațiunea într'acest scop a națiunei trebuie începută prin ajutorul obiectelor de us practic, cari pătrund mai lesne atât în casa săracului ca și a bogatului, ducînd cu ele deșteptarea gustului estetic și a simțimîntului național.

Deși calea ce trebuie să urmăm pentru a ajunge la scopul do-

rit ne este indicată, și deși toți Româniî doresc să vadă cât mai curînd o redesteptare a artei strămoșesci, totuși cu tēmă ne întrebăm: câtă vreme va mai trece încă până ce aceste desiderate vor fi în fine realizate, până când ne vom îndeplini și această sfîntă datorie față de trecutul nostru!

Al. Tzigara—Samurcaș.

Despre rēutate și vorbirea de rēu.

— P r e d i c ă —

Să lepădăm tōtă rēutatea și tōtă viclenia și fățărnia și pismele și tōtă vorbirea de rēu. (I Petru, II, 1).

Ōmeni buni,

Aceste cuvinte rostite acum, sunt luate dintr'o epistolă a Sf. Apostol Petru. Ele alcătuesc la un loc un sfat, pe care Sf. Apostol Petru ni-l dă cu acelaș gând cu care ne sunt date tōte sfaturile și învățăturile tuturor sfinților apostoli și ale Bisericii. Este un sfat ce ni se dă cu scopul de a ne face să aruncăm de la noi nisce obiceiuri ce nu-s de loc potrivite cu firea noastră de ōmeni și de creștini adeverați. Este învățătura frumoasă și de mult folos de a lepăda de la noi tōtă rēutatea ce avem unii asupra altora și tōtă viclenia și fățărnicia și pisma ce ne otrăvesc sufletul, în sfîrșit tōtă vorbirea de rēu. Și de ōre-ce — după cum fie-care din noi scie — aceste deprinderi urite sunt mult, fōrte mult, răspândite și între noi, am crezut de cuviință că e bine ca astăzi să vorbim ce-va și asupra lor.

Ōmenilor le este dat să trăiască mai mulți la un loc. Singur un om nu va putē trăi nici-odată. Și acest lucru îl pōte pricepe orî-cine, îndată ce va cugetă cătuși de puțin. Ōmeniî pentru ca să pōtă trăi cum se cuvine aū novoie fie-care de ajutorul altora. Și tocmai acest lucru îi face să trăiască la un loc în gospodării, sate, târguri și orașe.

Dar o viață la un loc, așa cum se cuvine, nu vor putē duce de cât atunci, când între ei va fi o bună înțelegere, și nu va fi viața lor pacinică și plăcută de cât atunci când între dânșii va fi dragoste. Alt-fel traiul lor va fi turburat, ei se vor dușmăni, se vor urî, se vor vorbi de rēu și, mai mult decât atît, chiar își vor face rēu unul altuia, întocmai cum — dacă băgăm de sēmă — vedem că se întâmplă zilnic nu mai departe cu noi, și nu numai cu noi, ci cu orî-cine alt sat sau oraș. Așa e de când lumea, că acolo unde nu-î dragoste, rēutatea își află loc numai de cât.

Și ca să ne încredințăm că lucrul așa stă, n'avem de cât să luăm puțin sēma la câte-vă din obiceiurile noastre. Nu e chip să se strîngă doi, trei, la un loc — fie bărbați, fie femei — că

îndată, din una în alta, aș și ajuns a se vorbi de rău unul pe altul; îndată încep a avé grija altora. E de ajuns să fie în sat un om harnic, care să-și agonisescă prin muncă cinstită o stare ce-vă mai bună decât a altora, căci sunt și de aceștia numai cât is puținii la număr, și îndată o mulțime de alți oameni să se pornescă a-l vorbi și a-l judecă și a-l huli cu atâta răutate și cu atâta ușurință de par'că le-ar fi făcut cine scie ce rău. Cum s'a părea că unul are *ceva* mai bun ca altul, îndată se și stîrnesce răutatea în inimile altora, și de-s prietenii se linguesc, sau se pismuesc, în cât numai pe dinafară se arată prietenoși, pe când sufletele li-s chinuite de răutate. Și câte alte multe obiceiuri pline de răutate nu se ved printre noi.

Ei bine, toate aceste deprinderi și multe altele, pe cari toți le scim, numai bine nu aduc oamenilor, căci ele fac amărăciunile vieții; și cu toate-că fie-care dintre noi scie răul lor, noi le facem. Asta însemnă, frații creștini, că suntem cu desăvîrșire străini de adevărata viață plăcută în care e merit omul a trăi și că suntem străinii de frumosele învățături creștinesci, care ne arată drumul și ne dă mijlocele de a dobîndi o viață adevărată.

Învățăturile Bisericii, ne îndemnă a nu avé răutatea în sufletele noastre, ne îndemnă a nu ne urî, a nu ne pismui; ne învață a nu ne vorbi de rău; iar dacă din nefericire ar fi care-vă, care să aibă aceste deprinderi, ne îndemnă să le aruncăm din sufletul nostru. Sunt, e drept, și împrejurări când e bine ca cine-vă să vorbească — cum se dice — pe socotéla altuia, dar numai atunci când va avé de spus ce-vă bun cu privire la acel om, numai când are să facă cunoscut și altora faptele bune ale cui-vă; de asemenea și atunci când va arată și apucăturile rele ale altui om, ori greșalele lui, dar cu gândul de a ni-l arată ca pildă de care fie-care să se păzescă ori-cine ar fi asemenea. Inșă, și când avem de țis de alții ce-vă bun, ca și când avem de arătat relele altuia, cugetul să ne fie curat; să nu-i vorbim cu patimă ci cu bunătate, cu dragoste, cu gând bun de a arată pe omul bun drept pildă de urmat, iar pe cel rău cu gândul de a-l căina sau de a-i căuta mijloce de îndreptare.

Graiul, omeni buni, e un dar Dumnezeuesc pe care numai omul îl are, și a-l întrebuință rău e o nelegiuire de care puținii ne dăm sémă. El ne este dat ca mijloc de a ne înțelege între noi unii cu alții, să ne dăm sfaturi, să cântăm, să ne rugăm lui Dumnezeu cu vorbe, iar nu să-l întrebuințăm ca mijloc de a seménă între noi vrajbă și ură și a grăi câte alte răutăți. Și noi tocmai aceste greșeli amare facem.

Iată, de aceea am creșut că e bine ca astăzi să vorbim ce-vă și asupra acestor obiceiuri rele ce avem, și arătând că ele-s păcate, să căutăm a le arunca de la noi, iar în locul lor să ne deprindem cu alte obiceiuri plăcute și de folos.

De aceea, frații creștini, bine e să aruncăm din sufletul nostru ori-ce *răutate*, iar în locul ei să ne sădim bunătatea, să ne sădim dragostea creștinescă; căci precum spune și Sf. Apostol Pa-

vel: Dragostea îndelung rabdă și este bine-făcătoare; dragostea nu pismuesce; dragostea nu se trufesce; nu se îngâmfăză. Ea nu se pörtă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândesce răul. Nu se bucură de nedrept, ci se bucură de adevăr. Töte le suferă, töte le crede, töte le nădăduesce, töte le rabdă (I Cor. 13, 4-8). Ea ne face să ducem acea viettä laolaltă, dorită de orî-ce om.

Să depărtăm din sufletul nostru *viclenia*, care împreună cu *fățărnicia* sunt răutățile cele mai urite, ce fac pe om din ceia ce el ar trebui să fie, un om primejdios, un om de nesuferit, cu alte cuvinte un adevărat diavol. Iar în locul lor să ne sădim curățirea sufletului, gîndurile și vorbele curate, căci acestea sunt de folos și-s ca o podóbă de mare preț pentru tot cel ce le are.

Să svîrlim apoi, din sufletul nostru *pisma*, adecă răutatea cu care privim tot binele altuia, căci de băgăm de sémă îndată vedem că pisma nu face nici-odată rău celui pismuit, ci din potrivă tot sufletul nostru îl chinuesce. Căci cel pismuit trăesce înainte cu binele ce-l are, pe când sufletul nostru e ros ca de un verme nevăđut. Să aruncăm decî din sufletul nostru și acest păcat, iar în locul lui să ne sădim iarășî dragostea, care ne face să privim bunul altuia ca al nostru, și care ne îndemnă a-l dori dar în acelaș timp și a-l câștigă și noi, însă pe căi cinstite.

În sfîrșit, fraților, bine e să lepădăm de la noi orî-ce vorbire de rău și orî-ce deprindere de a grăi cele ce nu se cuvin, și să ne deprindem a întrebuiință graiul numai pentru ceea ce dînsul ne-a fost dat, adecă pentru a grăi numai cele bune și plăcute lui Dumnezeu.

Să nu avem grija altora, saũ cum spune tot Sf. Apostol Pavel: «Să nu judecăm unul pe altul, ci acësta e mai bine să gîndiți: ca să nu puneți piedică saũ să fiți smintêlă fratelui» (Rom. XIV, 13). — «Decî să urmăm cele ce sunt ale păcei și cele ce sunt spre întărirea unuia către altul. (Rom. XIV, 19); iar nu spre desbinare.»

Și mai ales să nu uităm că: «Câte s'aũ scris, s'aũ scris spre învățatura noastră» (Rom. XV, 4), și că, de vom căută a face cele ce ne spune Sf. Biserică, töte spre binele nostru vor fi. — *Amin*.

Predicator.

Două rugăciuni vechi ce se ăic înainte de culcare.

I.

Cruce'n cer, cruce 'n pămînt.
Cruce'n locul ce mă culc.
Maica Domnului cu milă,
Dumneđețu e cu lumină.
Ingerii mă străjuesce.
Sfânta cruce mă păzesce.

* *

Mare ești tu Dómne.
 Mare 'ți sunt minunile tale.
 Păzesce-mă și mă apără.
 De foc, de năpaste și de mórte grabnică.

II.

Ingeru lui Dumneđeu,
 Pázitorul trupului meu.
 Daú trupul meu, sub acoperemíntul tǎu,
 Daú sufletul meu în mâna ta,
 Din đi până 'nópte,
 Pân la césul cel de mórte...

Zoe Ionescu.

Maestră de lucrări manuale, Grindu, Ialomița.

GEORGE CHIȚU

Unul dintre marii bărbați politici pe cari i-a avut Țera-Românească este și *George Chițu*.

Născut în Craiova la 24 August 1828, Chițu a studiat la Sf. Sava în București, unde a figurat, după sfârșirea studiilor, ca profesor.

Când a venit mișcarea din 1848, Chițu, deși cu totul tânăr, s'a simțit atins de ideile frumoase ale revoluției și a luat parte activă la luptă. Din nenorocire, încercarea acesta nu isbuti. Incepută cu speranțele cele mai frumoase, întărită prin succesele ce capătă la începutul acțiunii sale, revoluția cădu în luna lui Septemvrie și toți fruntașii mișcării fură goniți de pe pământul iubit al patriei lor. Intre aceștia fu și G. Chițu, care plecă la Viena ca să facă studii juridice.

Când împrejurările aduseră o schimbare în situația politică a țărilor române, pe la 1856, Chițu se întorce în țeră. Acum îl chemă iarăși datoria patriotică. Eră lupta cea nouă pentru unire și pentru întemeierea regimului constituțional. Chițu fundă la Craiova «Vocea Oltului».

După 1866, Chițu fu ales în mai multe rînduri deputat și senator și fu ministru în cinci rînduri. Pentru prima dată intră în Minister în 1866, Aprilie 28, sub presidența lui Manolache Costache Iepureanu, apoi făcú parte din mai multe ministere, pre-

sidate de Ion Brătianu, (la culte, la finanțe, la interne).

George Chițu.

De la 1888, s'a retras din viața publică și a murit în 1897.

Chițu a fost un mare orator, a fost un om politic distins și un bun scriitor. El a colaborat, între altele la «Columna lui Traian», condusă de d-l B. P. Hașdău.

O vizită Prințiară.

A. S. R. Principesa Maria și domni: D. Sturdza, prim-ministru, Ion Kalinderu, administratorul domeniului Coronei. Ion I. C. Brătianu, ministrul lucrărilor publice, general Al. C. Robescu, dăma Olga Presan și colonel Presan, au vizitat școla din Sudiții-Meri-Petchi, pl. Moșticea, jud. Ilfov, în ziua de 4 Septembrie a. c.

Dirigintele școlii N. Bărbulescu Le-a făcut o primire demnă de înalții vizitatori.

Școla eră frumos împodobită cu arcuri și corone de flori și stejar.

Când A. S. R. pășese pe porța școlii, Primarul comunei îi presintă, pâine și sare, după care dirigintele școlii, prin câte-vă cuvinte, îi urază bună-venire, la care A. S. R. Principesa, mulțumesc.

Elevii intonează imnul național.

După acestea, vizitatorii trec în sala de studiu și citesc din caietele elevilor; vizităază atelierul, biblioteca și laudă felul cum învețătorul-diriginte îngrijesc școla.

Domnii miniștri Sturdza și Brătianu, cât și d-nul general Al. C. Robescu și Colonel Presan, au făcut elevilor mai multe întrebări cu privire la Istorie și Geografie, la care elevii au răspuns satisfăcător.

Elevele au recitat poezii.

Li s'au făcut și daruri elevelor.

Un Asistent.

Cânteece și coruri școlare.

De ani de zile, compositorii noștri musicali — mari și mărunți — se străduiesc să scrie cântece și coruri pentru școlă. Au toți sau nu darul de a pute face ceva bun, nu se dau în lături. Și ast-fel, încetul cu încetul, numărul unor asemenea bucăți musicale au crescut.

Dacă nu ne putem văietă de sărăcie în cântece și în coruri, ne văietăm totuși de cuprinsul acestora.

Multe din cântecele și corurile de astăzi lasă de dorit. Fie că forma în care s'a scris e greoie și silită, fie că versurile nu prea se potrivesc cu melodiă, fie că armonia e șchiopă; din mulțimea celor scrise poți număra pe degete pe cele cu adevărat bune. Ori cât de ușor s'ar păre că se pôte alcătui un cântec sau și un coruleț, nu e dat tuturor acest lucru; chiar cei pricepuți nu nimeresc adesea lucruri frumoșe, curgătoare, sonore și ușor de cântat.

Progresul în musică, ca și în alte ramuri, nu constă în a ave multe lucrări slabe, cari să dispară cu iuțelă, ci lucrări puține, dar bune, cari impunându-se prin ele înșile să rămână în repertoriul școlar.

Și cu atât mai greu se va întâmpla acesta, cu cât mare parte din scriitorii se depărtază de sufletul poporului, căruia se adresează.

Spuneți-mi câți din musicanții noștri, scriind pentru școlă,

s'au gândit, că slujindu-se de musica populară și punând-o în serviciul școlii, vor face o lucrare bună și durabilă?

Mulți dintr'înșii au căutat să folosescă mai mult sau mai puțin inspirația lor proprie, șchiopă sau bună; care adesea eră străină de modul de simțire al nēmului românesc.

Cu părere de bine însă trebuie să spun că a sunat cēsul când musica populară, pe care tot Românul a audit-o și a simțit-o încă din copilărie, să pătrundă în școlă cu tot dinadinsul.

Acéstă dorință, pe care am avut-o de ani, de a vedé odată dulcea și senina noastră musică populară intrând cu mândrie în școlă o vedé împlinită de către un harnic profesor de la conservatorul din București, D-l G. D. Kiriac, cunoscut prin producțiunile sale musicale religiose. D-sa într'o colecțiune de cântece și coruri școlare, apărută în București de curînd și împărțită în doué caete, a căutat să întrebuițeze în mare parte melodii populare sau în formă populară, potrivit-le versuri cu cuprins didactic, moral, patriotic, religios și descriptiv.

Primul caet cu numele. «Cântece și coruri școlare» e format din 25 cântece pentru o voce și doué voci și se pôte utiliză cu isbândă în școlile noastre primare.

Al doilea caet cu același nume: «Cântece și coruri școlare» e format din 20 coruri și canóne pe 3 și pe 4 voci și se pôte folosi atit în școlile primare, cât și în cele secundare.

Calitățile acestor bucăți musicale, cu prea puține excepțiuni, sunt acestea:

- 1) Simplitatea, ceea ce le face lesne de învățat.
- 2) Frumusețea, lucru rar în multe din melodiile ce se cântă ađi în școlă, dar fórte trebuitor; căci de acéstă însușire atîrnă plăcerea de a cântă și deci succesul.
- 3) Potrivirea între melodie și vers, iarășî o calitate prețioasă.
- 4) Intrebuițarea de formule melodice populare, lucru care face a se învăță cu plăcere și cu interes bucata și a rămâne ast-fel în repertoriul școlar, și
- 5) Rost în înșirarea ideilor musicale, ceea ce ne face a vedé de la primul cântec că ne găsim în fața unui om cu o cultură alésă musicală, care scie atit să scrie, cât și să alégă ce e bun de adunat.

Pe lângă bucățile proprii ale d-lui Kiriac, ca: Copilul și cartea, **Veniți frați**, **Plóia**, **Dochia**, **Móra**, **Diminéța**, **Țara mea**, **Duminica cea mare**, D-sa a mai folosit și melodii populare de totă trumusețea, punându-le versuri didactice, sau armonisându-le în chip măestrit pe 2, 3 sau 4 voci. Așa sunt bucățile: **Sborul**, **Jalea orfanului**, **Plugar** și **Ostaș**, **Imnul național**, **Drum bun**, **Domnul Iisus**, **Trei Crai de la Răsărit**, **Cântecul pescarului**, etc.

D-l Kiriac a folosit în cartea sa și bucăți alese, împrumutate de la alți scriitori musicali. Așa sunt corurile:

Moș Ajun, și mai multe canóne de A. Podolénu; **Fii României**, cântec răsboinic de Georgescu; **Dulce Bucovina**, de Grig. Teodossiu; **Sună Buciumul**, de I. R. Simionescu; **Țiua Libertății**, de Flechtenmacher; **Copila și Mama**, după Weber; **Legenda Rosei**, după Reichardt, etc.

Ar trebui să mă opresc aproape la fie-care din bucățile colecțiunii, ca să recunosc uneia drăgălașie și naivitate, alteia vioiciune și energie, celei de a treia delicateță și dulcetta, fie-căreia în sfârșit calitățile de care am vorbit mai sus.

Cred că în nici o colecțiune până ađi la noi Români din regat, nu s'a căutat a se pune atâtă grijă în alegerea cânturilor ca într'acésta. Simt o deosebită plăcere să o recomand luminătorilor poporului, atât celor de la cursul primar cât și celor de la cursul secundar. Ba aș recomanda-o și multora din cei cari scriu musică pentru copii, ca pe o pildă bună pentru dinșii, de chipul cum ar trebui să scrie musică pentru elevi

Practica școlară va dovedi de sigur că am avut dreptate să fiu atât de entusiasmat și să aduc laude d-lui Profesor Kiriac.

Ambele caete musicale se află de vânzare la Magazinul de musică Feder din București.

Caetul I, care cuprinde 33 pagine de musică, se vinde cu 1,25 leu.

Caetul II, care cuprinde 58 de pagini de musică, se vinde cu 1,50 leu.

Get.

Cel ce are bună judecată, orî cât vâ dobândi păstrează și mulțumesc.

Religiune și Națiune (1).

și puté, să aduc ca exemplu nenumérate cuge-
tări atât din sfinta Scriptură, cât și de la cei
mai mari ómení ai luméi, despre credința înăs-
cută a omului în Dumneđeú, ca și despre
existența religiunii, care este legătura între
Dumneđeú și om.

«Legătură vecinică a făcut cu eí și judecă-
«tile sale le-au arătat lor», dice Scriptura.

«Și voiú pune legătura mea între tine și între sémînția ta,
«după tine, între némurile lor spre legătură vecinică ca să
«fiú Dumneđeú și sémînției tale după tine»; dar încheiú ace-
stă parte nefind necesară o mai întinsă vorbire asupra aces-
tor înalte și nediscutabile adevéruri: *Credința în Dumneđeú, și
Religiunea înăscută.*

* * *

Să aducem câte-va exemple istorice de puterea și înrîurirea
cea mare ce are asupra némurilor, credința în Dumneđeú
și religiunea poporului.

N'am nevoie să caut, ceea-ce-mí trebuie, în Coranul lui
Mahomet, care făgăduesce Mahometanului raiul cu munți
de pilaf, cu riuri de lapte și miere și cu haremuri întregi
cu frumoase cadíne, dacă va muri, apărându-și patria și
legea. Nu voiú vorbi de puterea religiunii Evreilor, care îi
ține de atâtea vécuri uniți între eí spre a formá o națiune,
deși rătăcesc fără pámînt și țérá în tóte părțile lumii.

Avem destule pilde în istoria noastră națională de înrîu-
rirea cea mare pe care Creștinismul, Religia, Credința, a
avut-o asupra nemului nostru românesc.

Vorbesc: Valea Albă, Dumbrava Roșie, Baia, Scheia, Că-
lugărenii, Grivița și Plevna de puterea Credinței.

Poetul Cântă:

Plecat-am noué din Vaslui
Și cu sergentul dece
Și nu eră, *deú*, nímérui
In piept inima rece.

.....
Din câmp, d'acasă, de la plug,
Plecat-am astă vară
Ca să scápăm de Turci, de jug
Sármana scumpă țérá.

.....
Și noi ne-am dus *cu Dumneđeú*
Ne-am dus cu voie bună

.....

(1) Veđi No. 50, 51, 52 anul IV și No. 2 și 3 anul V.

Făcând *trei Cruci*, noi am răspuns
Amin ! și *Domne-ajută*.

Apoi la fugă am împuns
Spre-a Turcilor redută.

* * *

Așa au învins Românii pe păgâni în tot-deauna, prin
Credința în Dumnezeu. Prin credință și religie, străbunii
noștri ne-au păstrat pământul ce noi azi stăpânim.

Părinții noștri fără să fi fost bigoți, ori fanatici, au fost
religioși. Ștefan cel Mare, după fie-care bătălie ridica câte
o biserică în cinstea Celui prea Înalt.

Românu'n timp de răsufare,
Cu al său paloș vitejesc,
Clădia mult tainice altare
Sub scutul Domnului Ceresc;
Ca să privească lumi și sôre
Cum nêmul său și-a lui clădiri,
In veci rămân neperitoare
Printre ale lumii zguduirî.

Alexandri.

Iată religiozitatea Românului alătura de vitejia sa.

* * *

Să ascultăm și câte-vă cuvinte ale nemuritorului istoric
Român, N, Bălcescu.

«Timpuri de memorie glorioasă! Timpuri de credință și de
«jertfire! Când părinții noștri credincioși sublimi, ingenuchiau
«pe câmpul bătăliilor, cerând de la Dumnezeu armatelor,
«laurii biruinței sau coróna martirilor; și ast-fel îmbărbătați
«ei se aruncau unul în contra a dece în mijlocul vrăjma-
«șilor și Dumnezeu le da biruință, căci el ajută pe cei drepti
«căci el a lăsat libertatea pentru popore, și cei ce se luptă
«pentru popore, se luptă pentru Dumnezeu (1).

* * *

Studiul religiunii în școlele noastre trebuie să ocupe locul
întâiu din punctul de vedere al educațiunii morale.

Se impune ca acest studiu să fie tratat cu deosebită a-
tențiune, ca ast-fel să formăm pe lângă inteligenți agere și
inimi blânde și bune, caractere nobile și drepte, de cari a-
vem atâta nevoie; să nu formăm ómenî falși, nici ipocriți, căci
avem destui; ținta noastră să fie a formă din copiii ce ne
sunt încredințați spre instrucțiune și educațiune, viitori cetă-
țeni, sănătoși la corp, sănătoși și nesmintiți la minte; bunî la
suflet; religioși și morali; bunî patrioți.

Numai atunci vom pute dice că ne-am împlinit sfinta da-
torie de educatori ai nêmului; atunci vom pute nădăjdui că

(1) Rev. Română 1862.

Românul va scăpa de belelele și neajunsurile materiale și morale ce-l apasă atât de greu.

Viitorii Cetățeni Români vor fi mândri că au avut dascăli ca noi; iar noi vom fi mulțumiți cu sufletul, că n'am petrecut timpul în zadar, ci ne-am făcut datoria de Români cu tragere de inimă, pentru poporul din inima căruia am eșit.

* * *

Va pute trăi Românul fără gimnasiu, fără licee și chiar fără Universități, dar fără școlă primară și fără biserică, nu.

J. N. Ciocan.

Superstițiile poporului (1).

altă carte, foarte răspândită în popor și care este tot de proveniență bugomilică, numită Epistolia, pe care creștinii o cetesc cu mare evlavie, ne arată chipurile cum dracii canonesc sufletele păcătoșilor în Iad.

Așa, unii păcătoși șed în foc până în brâu, alții până în genunchi, alții până în glesne, alții sunt cu totul băgați în văpaia de foc. Unii sunt spânzurați de unghii, alții de limbă, pe alții îi mănâncă gădinile cu câte șapte capete, pe alții îi rod viermii cei neadormiți, pe alții șerpii, etc.

În credințele populare, dracul — între altele — are chipul unei fiare cu patru picioare, cu codă și flocoș. Culoarea este neagră. Coda dracului are o importanță deosebită. Așa, dracul își vîră coda în toate câte vrea să le facă rele.

Cu toate că dracul are mare putere, dar în popor se crede, că dracul și toate iezmele descântându-le se îmblândesc și își perd puterea, așa că descântătorul le poate pune în serviciul său după voe. Așa, dracul se poate scóte de vrăjitoresc și îl trimete ori unde îi place, să facă cutare ori cutare slujbă. Și iezmele și toate bólele, se înmóie și plécă de la bolnav, îndată ce sunt descântate.

(1) Veđi No. 43—44, 45—46, 47—48, 49, 50 și 52 anul IV și No. 2, 3 a. V.

De aci s'au dat nascere la așa numitele vrăji și descântece, în care poporul nostru crede cu multă convingere.

Sătenii, ca și mare parte din orășeni, când se îmbolnăvesc, dau fuga la vrăjitori, ceea-ce face ca boalele să nu se mai isprăvescă din popor, căci credințele astea deșarte nu pot fi de nici un folos omului.

Credința în vrăji și farmece, în descântece și lecuri băbesci, a fost observată de Sfinții părinți ai Bisericii încă din timpurile cele mai vechi și au luat măsuri foarte aspre și contra celor ce descântă și vrăjesc și în contra celor ce alérgă după vrăjitori, depărtând de la sfînta cuminicătură pe cei mireni, iar pe preoți caterisindu-i.

Privitor la acésta, iată ce cetim într'un vechiú mo-liftelnic:

«Cei-ce se duc la vrăjitori și vrăjesc, sau cetesc stelele, sau légă pe lupi, sau pe bărbat și femeie, sau ca să învețe ce-và ce nu sciú, sau să verse lor vrăjitorul céră sau plumb; șese ani să nu se împărtășescă, după Pravila a șese-deci și una cea în Trulla și după a opt-decea a marelui Vasile; iar preotul care face acésta să fie lipsit de dar.

Parohul Teodor Bălășel.

DE LA SATE

Duminică, 26 August c., a avut loc în comuna Ciulnița-Eustatiade, jud. Muscel, serbarea inaugurării unui prea frumos local de primărie, construit de d-l Mihail Eustatiade, mare proprietar și cunoscut filantrop. Încă din zorii zilei, lumea să grămădea în fața primăriei spre a admiră acésta drăguță clădire, frumos decorată și prevădută cu tot confortul până în cele mai mici amănunte. În curînd biserica care este în apropiere, se umplu de credincioși spre a asistă la serviciul divin. Liturgia a fost cântată în chor de mai mulți elevi din diferite școle secundare, sub dirigerea fostului lor dascăl, Ión N. Rodoș, învățator aci. Predica s'a ținut de d-l Stănescu, absolvent al Seminarului Iași.

După terminarea serviciului divin, lumea în frunte cu D-l Eustatiade și mai multe rude ale d-sale, pornesc spre primărie.

După sfințirea localului de către preotul bisericii Păr. Ión Isbășescu, D-l Eustatiade — bătrînul și veneratul părinte al acestei comune — într'o scurtă și caldă cuvîntare arată dragostea

cu care a construit și acest local și cu lacrămile în ochi, atrage atențiunea autorității comunale, de a face să domnescă tot-dea-una, aci, ordinea, dreptatea și respectul legilor. La fine încredințază primarului cheile noului local. Sătenii și toți asistenții izbucnesc în strigăte de «să trăiți!»

Primarul răspunde mulțumind în numele consiliului comunal și al întregii comune pentru această bine-facere.

În urmă d-l Ión N. Rodoș, dirigintele școlii de aci, într'o caldă și frumósă cuvîntare arată dragostea ce d-l Eustatiade a avut tot-deauna pentru comună, înfrumusețînd-o cu trei clădiri cari fac podóba ei și admirațiunea trecătorilor: *biserica, școlă și primărie*. Arată însemnătatea acestor instituțiuni, și respectul ce trebuie să aibă toți pentru ele. Mai vorbește despre păstrarea obiceiurilor frumóse cari altă dată erau podóba satelor și sfirșesece arătînd dorința de a vedé comuna Ciulnița-Eustatiade strălucind prin virtutea fiilor ei, prin hărnicie și economie.

În urmă, corul întonează «Cîntecul Ciulniței» anume întocmit pentru această serbare.

La eșirea din localul primăriei, cei de față au fost fotografiați. Serbarea s'a terminat la orele 12, ducînd fie-care cu sine o frumósă amintire, unită cu admirațiunea sinceră pentru veneratul bătrîn și marele filantrop, d-l M. Eustatiade.

Cronica Săptămânii

M. S. Regele a vizitat lucrările portului Constanța. I s'a făcut o primire strălucită.

— D-na și d-l Spiru Haret, Ministrul Instrucțiunii, a părăsit Sâmbătă 20 curent Capitala, mergînd în străinătate, în virtutea unul concediū de 30 zile. Un însemnat număr de profesori și institutori au fost la gară urîndu-le călătorie bună. Cu interimul Ministerului de Culte a fost însărcinat d-l ministru al justiției, C. Stoicescu.

— Dilele acestea Ministerul Instrucțiunii va expediá ordinile de numire institutorilor și învățătorilor ce au reușit la definitivat în sesiunea de Maiū a. c.

— Ministerul instrucțiunii a trimes următórea circulară, directorilor de școle profesionale și meserii din țară:

Sunteți invitat a luá măsuri ca să se lipescă pe pereți în fiecare clasă, câte un afiș inprimat cu litere mari: «Școlă acésta dá meserie, iar nu slujbă», sau o altă inscripție în acelaș sens.

— Publicăm, după «La Gaceta Oficial», a Republicei Statelor-Unite de Venezuela, epistola cu care M. S. Regele nostru Carol I, a felicitat venirea la președenția acestui Stat a Excelenței Sale d-lui Cipriano Castro:

«Mare și bune amice,

«Cu adevărată satisfacțiune am primit epistola în care Excelența Vóstră mă informă că a luat posesiunea provisionalmente de președenția Statelor-Unite ale Venezuelei. Oferindu-vé bunele

mele felicitări pentru acest succes, îmi place «să exprim dorința de a vedé înmulțindu-se și dezvoltându-se bunele relațiuni între ambele Nostre țeri»; și cu plăcere vă adresez, împreună cu urările mele pentru prosperitatea Națiunii care v'a conșiat Prima Sa Magistratură, asigurările înaltei considerațiunii, a sincerei aprecieri, cu care sunt, Mare și bun Amice, al Excelenței Vostre Bun amic.

Castelul Peleş, Iunie 28 — 1901.

Carol.

— Ministerul de domenii va adresă o circulară medicilor veterinarilor de județe pentru a cere să i se trimită un tablou de greutatea mijlocie a vitelor din fie-care județ.

— Pe lângă orfelinatul de băeți de la Focșani, înființându-se o secție pentru copiii orbi, în care mai sunt vacante cinci locuri, ministerul de interne a dat o circulară către prefectii și primarii din țară, întrebându-i dacă se găsesc asemenea copii în județele și orașele lor respective.

— In ultima luptă dintre Englezii și Buri, în care aceștia au rămas biruitoari, afară de colonelul engles Benson, a fost ucis și colonelul Guinness: Englezii se aflau pe un munte, Buri au dat un splendid asalt înconjurând muntele. Din partea Burilor, Christian Botha a fost rănit, iar comandantul Oppermann ucis.

— Generalii burii Burger și Dewet, precum și Stein, președintele republicii Oranj, au telegrafiat lui Krueger, președintele Transvaalului, că au hotărît să impușce pe oficerii englezi, făcuți prizonieri, dacă englezii vor continua execuțiunile Burilor.

Krueger a înștiințat de acesta pe Puterii.

MULȚUMIRI

Comitetul întocmit pentru facerea unui local de școlă în comuna Gârbovețu-de-jos, jud. Mehedinți, aduce cele mai căldurose mulțumiri persoanelor cari au sub-scris pe listele ce li s'au încredințat următoarele sume:

Mihail Popescu, administratorul casei școlilor, (lista No. 1), 65 lei; T. Iulian, (lista No. 2), 56 lei, 60 b.; I. Raiculescu, (lista No. 3), 31 lei; Ilie Ene, (lista No. 4), 33 lei; Dr. C. Chiricescu, (lista No. 5), 30 lei 50 b.; Costescu Chiru, (lista No. 6), 30 lei; Badea Mangăru, (lista No. 7), 152 lei; Ștefan Eftimescu, (lista No. 8), 55 l. 50 b.; D. Stănescu, (lista No. 9), 8 lei; G. Coman, (lista No. 10), lei 10; G. Chelaru (lista No. 11), 14 lei; Il. Velculescu și H. Demetrescu, (lista 12), 31 l. 50 b.; C. Popovici-Tașcă, (lista 13), 30 lei; N. Popovici-Lupa, (lista 14), 40 lei; Emilian Bratu, (lista 15), 38 lei; Stelian Popescu, (lista 18), 13 lei; C. Demetrescu, (lista 19), 50 lei; D. Coravu, (lista No. 20), 40 lei; Pr. I. Iordăchescu, (lista 21), 64 lei; Pr. C. Ionescu, (lista 22), 31 l. 50 b.; Ion Ciuciu, (lista 23), 129 lei; D. Bungețianu, (lista 24), 54 lei; Zaharia Furnică, (lista 25), 33 lei; P. Dulf, (lista 26), 21 lei, P. Garbovicianu, (lista 27), 150 lei; Surlă, (lista 29), 69 l. 30 b.; Inginer Panaitescu, (lista 30), 91 lei; Clinciu et Popa, (lista 31), 27 lei; Locot P. Angelescu, (lista 32), 25 lei; P. Bucovescu, (lista 33), 100 lei; Mih. Tănăsescu, (lista 34), 11 l. 95 b.; Al. Corlățenu, (lista 35), 61 lei. Total 1.613 lei 85 bani.

Onor, Eforia Spitalelor civile din București, a abonat școala la revista Albina și pe anul al IV pentru Biblioteca.

Ca diriginte al acestei școli vă rog a aduce vii mulțumiri acestei înalte instituții pentru interesul ce poartă școlii.

Coman Ionescu
Giurgeni, Ialomița.

* * *
Vă rog, a aduce viile mele mulțumiri prin onr. Revista «Albina» D-lor: Toma Păunescu învățător diriginte la școala din comuna Dobrotești, G. D. Stoian și Constantin Teodorescu agricultori în comuna Caraomer județul Constanța, pentru că au dat școlii ce dirig. o ștampilă de metal cu toate accesoriile ei în valoare de lei 400.

Toma Păunescu
Învățător diriginte, Dobrotești-Romanați

* * *
D-l doctor D. D. Popp, proprietarul moșiei Tomșani, a donat școlii, la începutul acestui an școlar, cărți în valoare de 152 lei bani 50. Subsemnatul îi aduce vii mulțumiri.

Sp. Th. Ștefănescu
Dirig. școlii Tomșani.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

N. I. Cincă, Drăgănesci-Suceva. — S'a primit și v'am achitat pe anul al V-lea cu chitanța No. 2.636. Poesia nu se poate publica. Manuscrisele nepublicate se ard, deci nu vi'l putem înapoi.

Ilie Ignătescu, Clénov-Mehedinți. — Pe anul al IV-lea sunteți achitat cu chitanța No. 2.547.

Pr. T. Nițulescu, Amărescii-de-jos, Romanați. — Sunteți achitat cu chitanța No. 2.184, anul IV, listele au fost trimise înainte de a primi banii.

D-lui I. Nicolaesen, Târgoviște. — Abonamentul d-văstră pe anul curent, al V-lea achitat cu chitanța 2.694.

D-lui I. Panaitescu, Socetu-Teleorman. — Abonamentul d-văstră pe anul al IV espirat, e achitat cu chitanța 2.616.

A V I S

D-nii Abonați sunt rugați a achita abonamentele pe trecut ca și pe present, fie prin mandat poștal adresat Administrației, care nu costă de cât 15 bani, fie prin casele de bancă publicate în No. 39 din 24 Iunie 1901 anul al IV.

Cu deosebită mulțumire aflăm că d-sora Roxandra I. Leonte, diplomată a școlii profesionale din Focșani, după o practică de două ani în unul din cele mai mari ateliere de croitorie din București; a deschis un atelier în Str. Gabroveni intrarea și prin Str. Lipscani, prin Magazinul «La Luna de Aur», în care confecționează ori și ce fel de rochii pentru dămne și domnișore, și lucrăză cu prețuri cât se poate de modeste, asemenea primesece comenzi din provincie și le execută numai după trimiterea unui cor-sagiu și măsurile foilor.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Univers.; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar.*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Gheorghea N., (Punțișeni), 1 leu; Popa I. Gh., (Dragomiresci), 1 leu; Ciobanu Ștefan, (Corod), 2 lei; Iepure Demetru, (Micesci), 1 leu; Borș N., (Bădesci), 1 leu; Avram George, (Rădăesci), 1 leu; Cortojan Ión, (Puesci-Găltesci), 1 leu; Gheorghiu Ión, maior, (Plopana), 2 lei; Mihalache Gh., (Șendresci), 1 leu; Ifrim Costache, (Lălesci), 1 leu; Antonescu I. C., (Bălăbănesci), 2 lei; Bradea N., (Cărăpești), 1 leu; Dodu Teodor, (Priponescii-de-sus), 1 leu; Bumbariu G., (Odaia-Bursucani), 2 lei; Căpățină I. G. Vasile, (Căt. Pupezeni), 2 lei; Stamatin P., (Bogdănesci), 1 leu; Alexa Ión, (Chilieni), 1 leu; Mardare Simion, (Pochindia), 1 leu; Ioachim C. Gh., (Cudalbi), 1 leu; Demetriu Demetru, (Lungesci), 1 leu; Mocanu Vasile, (Ciumesci), 1 leu; Bușilă C. D., (Blădesci), 1 leu; Balaban Ión, (Adam), 1 leu; Manole Alexandru, (Hălărăscii), 1 leu; Cosma Alexandru, (Ivesci), 1 leu; Colea Emanoil (Pogonesci), 1 leu; Scânteie Ap. Demetru, (Puesci-Tîrg), 1 leu; Rădulescu Nicolae, (Flămânda-Vlașca), 1 leu; Popescu N., (Chiriaci), 1 leu; Bârleanu S. Atanasie, (Măgura), Pa-velescu Alex, (Bila), 1 leu; Dragon Necșiu, (Corbii-Ciungii), 1 leu; Vurtejan I., (Comana), 1 leu; Păunescu Mihaiu, preot, (Slobozia), 1 leu; Vișan Ilie, (Slobozia), 1 leu; Dăscălescu R. I., (Drăgănesci), 1 leu; Nicolescu V., (Novaci), 1 leu; Popescu I., preot, (Gratie), 1 leu; Prahoveanu C., (Bălănoia), 1 leu; Bădulescu D., (Obislav), 1 leu; Constantinescu I., (Adunații-Serbeni), 1; Ținculescu M. M., (Gostin), Panaitescu Teodor, (Măgura), 1 leu; Georgescu Maria, (Alexandria), 2 lei; Răsuceanu Ión,

(Fundu-Pêrului), 1 leu; Tomescu Andrei, (Obislav), 1 leu; Măgureanu D., (Gogoșari), 1 leu; Spălătescu Radu, (Putineiu), 1 leu; Ene Aureliu-Dăita), 1 leu; Rădulescu Ión, (Flămânda-Călugăru), 1 leu; Popescu Maria, (Hodivóia), 1 leu; Constantinescu Mândica, (Dădilov), 1 leu; Alberti Victoria, (Uzunu), 1 leu; Popescu M. Ana, (Prunaru), 1 leu; Căinescu I., (Blejescii-Némțu), 1 leu; Georgescu Androne, (Căscioarele), 1 leu; Demetrescu C., preot, (Strimba), 1 leu; Călinescu I. P., (Blejescii-Némțu), 1 leu; Marinescu Stoica, (Crevenicu-mare), 1 leu; Caragea N., Glavacioc-Șelaru), 1 leu; Ștefănescu T., (Létca-nouă), 1 leu; Vasilescu G., (Vișina), 1 leu; Ianculescu I., (Băscova), 1 leu; Ionescu Stefan, (Bujor), 1 leu; Ionescu R., (Galetani-Moșteni), 1 leu; Coronescu Iulia, (Giurgiú), 2 lei; Pipereanu I. G., (Giurgiu), 2 lei; Boldescu Ión, (Giurgiú), lei 2; Moldoveanu Teodor, (Bălăria), 1 leu; Popescu Marin, (Frățesci), 1 leu; Marinescu Alexandru, (Zlotesci-Telorm), 1 leu; Bădulescu M., (Răsučení), 1 leu; Mănescu P. Ión, (Daia-Frățesci), 2 lei; Mihalcea C. Ión, (Pângalesci), 1 leu, Mărăcineanu Z., (Bila-Cămineasa), 1 leu; Cioranescu A., (Bila-Cămineasa), 1 leu; Teodorescu Iulian, (Giurgiu), 2 lei; Procopiu Alex., (Giurgiu), 2 lei; Nicolescu V., (Giurgiu), 2 lei; Bonea S., (Giurgiu), 1 leu; Algiu N., președinte, (Vlașca), 2 lei; Demetrescu N., admin. fin., (Giurgiu), 2 lei; Bălănescu I. Zoe, (Bucuresci), 2 lei; Bălănescu Segasta I., (Bucuresci), 3 lei; Atanasescu D. N., (Bucuresci), 2 lei; Dobrescu C. P., (Bucuresci), 10 lei; Beleş Aureliu, (Bucuresci), 4 lei; Florian Teodor, (Bucuresci), 5 lei; Gârleanu C. I. Aristid, (Bucuresci, Icónei, 72 bis), 2 lei; Bellian I. I., Bucuresci, 2 lei; Grigorian I., (Bucuresci), 5 lei; Stelescu D. C., (Bucuresci), 5 lei; Enăceanu C., (Bucuresci), 2 lei; Gădeiu N. Aneta, (Tutova), 1 leu; Teodorescu C., (Tutova), 1 leu; Ursu Pelaghia (Basarabia), 1 leu; Afenief Iulieta, (Basarabia), 1 leu; Drăguțescu C., (com. Vulpescii-Romanați), 1 leu; Stănciulescu N. P., (com. Vulpescii-Romanați), 1 leu; Popescu Stefan, (Pătróia), 1 leu; Ștefănescu G. Gh., (Pătróia), 1 leu; Nicolăescu Ión, (Glâmbocata), 1 leu; Constantinescu M., preot, (Crângurile), 1 leu; Georgescu George, (Hulubesci), 1 leu; Popescu Gr., (Ciulnița-Eustatia), 1 leu; Dragomirescu D., preot, (Ciulnița-Eustatia), 1 leu; Ionescu N. Răducan, (Bădulesci), 1 leu; Nicolescu M Nae, (Găesci), 1 leu; Nicolau Mișu, (Găesci), 1 leu; Iordănescu Nae, (Pătróia), 1 leu; Grigorescu Ghiță, (Târgoviște), 2 lei; Popescu C. Iancu, (Târgoviște), 2 lei; Vasilescu V., (Târgoviște), 2 lei; Aramă Gr. N., (Târgoviște), 2 lei; Nișescu R., preot, (Lucieni), 1 leu; Cernescu G., preot, (Lucieni), 1 leu; A. N. Georgescu, (nedescifrat bine), (Lucieni), 1 leu; Carpațian N. Gr., (Lucieni), 1 leu; Teodorescu N., (Colan), 1 leu; Ovesa Constantin, (Colan), 1 leu; Carpen Georgescu D., (Târgoviște), 2 lei; Musică Grigorie S., învățator, (Zimbrésca), pe trimestrul Aprilie și Iulie 18 lei; Musică Gr. Maria, (Zimbrésca-Teleorman), 1 leu; Ionescu Ión, (Mavrodin), 1 leu; Alleliu Alex., (Stoborăst), 1 leu; Petculescu Ang., (Slob.-Mândra), 1 leu; Odăgescu B. Anton, (Plopi-Slăvitesci), 1 leu; Marinescu Preda, (Ciolănescii din dél), 1 leu; Georgescu N., Netoții-de-jos, 1 leu.

Numărul membrilor publicați până în prezent, e de 3.954 lei; iar numărul banilor încasați de la acești membrii e de 9.066 lei, 65 bani.

(Va urma în No. viitor).

Rugăm Amatorii de Arbori și Arbusti, Viță Altoită, Cereale selecționate, Plante furagere, Colza, In, Cânepă, etc.

A cere a li se trimit de Administrația «Gazetei Sătenului» 117 Victoriei, București, franco și gratis

NOUL CATALOG ILUSTRAT

pentru toamna 1901 și primăvara 1902 al Fermei și Pepinierelor lui C. C. Datulescu.

In acest catalog vor găsi pe lângă «prețurile reduse» și descrierea diferitelor produse și «studii foarte folositoare.»

Specimen de prețuri și cătățimi disponibile :

	Bucata	Suta	Mia
100.000 «Peri» altoiți pe peri sălbatică și gutui, altoi de 1 an	0,80	70,00	600,00
Peri altoiți pe peri sălbatică, altoi de 3—4 ani	1,20	90,00	800,00
80.000 «Meri» altoiți pe meri sălbatică altoi de 1 an	0,80	70,00	600,00
« » « » « » « » « » « 2—4 ani	1,50	100,00	900,00
30.000 «Caiși» altoiți, altoi de 1 an	1,00	80,00	700,00
30.000 «Arțari Americani» 3 la 4 m. înălțime	1,40	120,00	1000,00
25.000 «Frasini înălțați» 3 la 4 m. înălțime	1,40	120,00	1000,00
etc. etc. etc.			
100.000 «Viță de vie» Românească și Francesă, altoită pe americană suta 30, mia 250 lei.			
200.000 «Viță americană» cu rădăcini, diferite varietăți, 40 la 50 lei mia.			

MICA PUBLICITATE

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

A apărut Textul pentru pregătirea lecțiunilor de «Eugen I. Tisescu-Bacău, preț 3 lei 50 bani. Adresați comenzile însoțite de cost d-lui Eugen Tisescu Bacău, și veți primi franco ori unde

Cel mai mare și cel mai vast magazin din țară și singurul care vinde estin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95
- Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95
- de lack întregi, 14,95, 13,95
- » » faon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95
- » gluce vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. su elastic, 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95
- Ghete color. simple, 13,95, 12,95
- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color. 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

- Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

- Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95
- Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de estine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția București, Calea Victoriei 27, București

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistelor vor avea un scădemint de 5%, din prețurile însemnate, prezentând cuponul.